EUROPAPARLAMENTET 2014 - 2019

Plenarhandling

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artiklarna 135(5) och 123(4) i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

om Sudan: fallet med Meriam Yahia Ibrahim
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson
för PPE-gruppen
Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes,

Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa Jaakonsaari, Corina Creţu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia Costa
för S&D-gruppen
Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen
för ECR-gruppen
Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart
för ALDE-gruppen
Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodriguez-Rubio Vázquez, Dennis de Jong
för GUE/NGL-gruppen
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest Urtasun, Ulrike Lunacek
för Verts/ALE-gruppen

Gemensamt förslag till Europaparlamentets resolution om Sudan: fallet med Meriam Yahia Ibrahim
(2014/2727(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 10 juni 2014 från kommissionens ordförande, Europeiska rådets ordförande och Europaparlamentets talman, tillsammans med deltagarna i högnivåmötet med religiösa ledare samma datum,

– med beaktande av uttalandet av den 15 maj 2014 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om dödsdomen för apostasi i Sudan,

– med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948 och FN:s förklaring om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse,

– med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,

– med beaktande av den Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter,

– med beaktande av den andra översynen av Cotonouavtalet 2010,

– med beaktande av EU:s riktlinjer om religions- och trosfrihet från 2013,

– med beaktande av det första protokollet, om afrikanska kvinnors rättigheter, till den Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter,

– med beaktande av Arabiska stadgan om mänskliga rättigheter,

– med beaktande av barnets rättigheter,

– med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Meriam Yahia Ibrahim har en etiopisk kristen mamma och en sudanesisk muslimsk pappa, och hon uppfostrades som kristen. I slutet av 2013 anmäldes hon av sin pappas släktingar till myndigheterna för att ha gift sig med en kristen man, och hon anklagades för äktenskapsbrott. Anklagelsen om apostasi lades till i december 2013.

B. Dom avkunnades i första instans den 12 maj 2014, och Meriam Ibrahim – gravid i åttonde månaden – dömdes till hundra piskrapp för äktenskapsbrott och till döden genom hängning för apostasi. Hon fick tre dagar på sig att avsäga sig sin kristna tro. Meriam Ibrahim dömdes enligt de islamiska sharialagar som har varit i kraft i Sudan sedan 1983 och enligt vilka det är olagligt med omvändelse under dödshot. Den 15 maj 2014 bekräftades domen eftersom Meriam Ibrahim valde att inte omvända sig till islam.

C. Den 27 maj 2014 födde Meriam Ibrahim en flicka, Maya, i fängelset. Enligt uppgift bar Meriam Ibrahim fotbojor under förlossningen, vilket innebar allvarliga hälsorisker för både mor och barn. Detta innebar en grov kränkning av kvinnors och barns rättigheter.

D. Den 5 maj 2014 togs hennes ärende efter överklagande upp i högre instans.

E. Meriam Ibrahim släpptes från kvinnofängelset Omdurman den 23 juni 2014 efter det att högre instans hade funnit henne oskyldig på båda anklagelsepunkterna. Hon greps igen på Khartoums flygplats när familjen skulle resa till USA, anklagad för att försöka lämna landet med falska resehandlingar som hade utfärdats av Sydsudans ambassad i Khartoum.

F. Meriam Ibrahim släpptes igen den 26 juni 2014 och tog sin tillflykt till USA:s ambassad med sin familj. Förhandlingar pågår för att hon ska få lämna Sudan där hon mottagit dödshot från extremistiska muslimer.

G. Tanke-, religions- och trosfriheten är en universell mänsklig rättighet som måste skyddas överallt och för alla. Sudan har ratificerat relevanta konventioner från FN och Afrikanska unionen och har därigenom en internationell skyldighet att försvara och främja religions- och trosfriheten, vilken bland annat inkluderar rätten att anta, byta eller lämna sin religion som man själv vill.

H. Den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter, som Sudan har ratificerat, inkluderar rätten till liv och förbud mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande bestraffning eller behandling, men dödsstraff, piskning, stympning och andra kroppsliga bestraffningar tillämpas fortfarande i Sudan för flera brott.

I. Myndigheterna i Sudan utfärdar oproportionerligt många domar mot kvinnor och flickor för vagt definierade brott på grund av privata och personliga beslut som över huvud taget inte borde vara straffbelagda. Kvinnor döms i oproportionerlig omfattning till grymma straff, som piskrapp, vilket kränker deras mänskliga rättighet till värdighet, privatliv och jämlikhet.

J. Sudan har anslutit sig till Arabiska stadgan om mänskliga rättigheter och i artikel 27 i denna stadga garanteras att alla människor har rätt att utöva sin religion.

K. Republiken Sudan är bunden av människorättsklausulen i Cotonouavtalet[1] och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter[2].

L. President Omar al-Bashir gjorde ett uttalande om nationell dialog i januari 2014, men trots det är Meriam Ibrahims frihetsberövande och omänskliga behandling symtomatiskt för de sudanesiska myndigheternas oroväckande hårda tag mot minoritetsgrupper, människorättsaktivister, protesterande studenter, journalister, politiska meningsmotståndare och rättighetsorganisationer, särskilda sådana som arbetar för kvinnors och ungdomars rättigheter.

---

[1] Partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000.

[2] FN:s generalförsamlings resolution 2200A (XXI) av den 16 december 1966.

1. Europaparlamentet fördömer det omotiverade frihetsberövandet av Meriam Ibrahim. Parlamentet uppmanar Sudans regering att upphäva all lagstiftning som diskriminerar på grundval av kön eller religion och att skydda minoritetsgruppernas religiösa identitet.

2. Europaparlamentet betonar att det är förnedrande och omänskligt för en gravid kvinna att föda fasthållen i kedjor. Parlamentet uppmanar Sudans myndigheter att se till att alla frihetsberövade gravida och födande kvinnor får korrekt och säker mödra- och barnavård.

3. Europaparlamentet bekräftar att religions-, samvets- eller trosfrihet är en universell mänsklig rättighet som måste skyddas överallt och för alla. Parlamentet fördömer kraftfullt alla former av våld och trakasserier som hindrar rätten att ha eller inte ha eller anta en religion, som man själv vill, inklusive hot, fysiskt tvång eller straffpåföljder för att tvinga troende eller icke-troende att avsäga sig sin religion eller omvända sig. Parlamentet påpekar att äktenskapsbrott och apostasi är handlingar som inte bör betraktas som brott över huvud taget.

4. Europaparlamentet påpekar att Sudan har ratificerat relevanta konventioner från FN och Afrikanska unionen och att landet därigenom har en internationell skyldighet att försvara och främja religions- och trosfriheten, vilken bland annat inkluderar rätten att anta, byta eller lämna sin religion som man själv vill.

5. Europaparlamentet uppmanar den sudanesiska regeringen att – i linje med de allmänna mänskliga rättigheterna – upphäva alla rättsliga bestämmelser som straffbelägger eller diskriminerar enskilda som lämnar eller ändrar sin religion eller trosuppfattning eller som förmår andra att ändra religion eller trosuppfattning, särskilt då fall av apostasi, heterodoxi eller konvertering är belagda med dödstraff.

6. Europaparlamentet betonar att sådana lagar inte är förenliga med Sudans interimskonstitution från 2005, den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet uppmanar Sudan att ratificera det andra frivilliga protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som syftar till att avskaffa dödsstraffet[1].

7. Europaparlamentet uppmanar Sudan att utfärda ett omedelbart moratorium för alla avrättningar, i syfte att så småningom avskaffa dödsstraffet och alla former av kroppsstraff.

8. Europaparlamentet konstaterar med oro de fortsatta och frekventa kränkningarna av kvinnors rättigheter i Sudan, särskilt artikel 152 i Sudans brottslagstiftning. Parlamentet uppmanar Sudans myndigheter att omgående underteckna och ratificera konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.

9. Europaparlamentet konstaterar med oro att allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna sällan bestraffas i Sudan, vilket är ett omfattande och allvarligt problem. Ett exempel är Darfurkonflikten, där myndigheterna inte har väckt något åtal för flertalet begångna brott, även sexuella våldsbrott. Parlamentet uppmanar Sudans regering att utreda och väcka åtal mot de personer som begått brott mot de mänskliga rättigheterna, t.ex. dödande, tortyr och

[1] FN:s generalförsamlings resolution 44/128 av den 15 december 1989.

misshandel av fängslade, samt våldtäkt och andra sexualbrott.

10. Europaparlamentet upprepar sin starka övertygelse om att religion och tro inte får blandas ihop med staten, vilken innebär avvisande av alla former av religiös inblandning i statens angelägenheter samt icke-diskriminering på grundval av religion eller tro.

11. Europaparlamentet uppmanar Sudans regering att ansluta sig till det första protokollet, angående kvinnors rättigheter i Afrika, till den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter samt till protokollet om Afrikanska unionens domstol, vilka båda antogs i Maputo i Moçambique den 11 juli 2003.

12. Europaparlamentet uppmanar Sudans regering att med stöd av det internationella samfundet genomföra brådskande rättsliga reformer för att skydda de grundläggande mänskliga rättigheterna och friheterna, garantera skydd av de mänskliga rättigheterna för varje enskild person och särskilt ta itu med diskriminering av kvinnor, minoritetsgrupper och missgynnade grupper.

13. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för insatserna för att finna en lösning på situationen i Sudan som förhandlas fram med alla parter, och för civilsamhällets och oppositionspartiernas insatser för att främja fredsprocessen.

14. Europaparlamentet uppmanar EU att ta en ledande roll i ansträngningarna för att anta en kraftfull resolution om Sudan vid nästa möte med människorättsrådet i september 2014, som tar upp de allvarliga och omfattande kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt i landet.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, Sudans regering, Afrikanska unionen, FN:s generalsekreterare, medordförandena för den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU och Panafrikanska parlamentet.